

Beginnend *Bijbellezen*

Het verhaal van de Bijbel op eenvoudige manier verteld

6. De zondvloed

Lezen: Opnieuw Genesis 7 en 8

De regen komt

De apostel Petrus schreef dat de mensen in de tijd van Noach niet wilden luisteren “toen God geduldig wachtte en de ark gebouwd werd”. Maar op een dag was Gods geduld op. De ark was na 120 jaar bouwen klaar, en God zei dat Noach naar binnen moest gaan; want: “over zeven dagen zal Ik het veertig dagen en veertig nachten op de aarde laten regenen”. Of in die zeven dagen ook alle dieren naar de ark kwamen, is niet helemaal duidelijk. Maar toen alle mensen en dieren eenmaal in de ark waren, deden engelen de deur achter hen dicht. Daarna konden zij alleen maar rustig afwachten wat er ging gebeuren. Noach had wel een raam gemaakt, maar ze hadden toen nog geen glas of kunststof, zodat dit raam wel van hout zal zijn geweest. Ze konden dus waarschijnlijk niet naar buiten kijken, maar wel luisteren naar wat er buiten gebeurde. Er zullen vast mensen hebben staan bonken op de ark en hebben geroepen en gelachen; zich spottend afvragend wat ze daar deden, en hoe lang het zou duren voordat ze er allemaal weer uit zouden komen. Want het was daarbuiten net zo droog als daarbinnen. Nog wel.... Maar toen hoorden ze in de ark de eerste grote druppels op het dak ploffen. Het ging dus echt beginnen!

Wat moet er door de hoofden van Noach en de anderen zijn gegaan, toen zij het steeds harder hoorden regenen? Zij kenden veel van de mensen die hen niet hadden geloofd. Maar gelukkig zijn niet alle bijzonderheden opgeschreven – zoals alle rampen, oorlogen, en wat er tegenwoordig dagelijks aan narigheid op TV te zien is. Er wordt niets verteld over het aantal slachtoffers. Er staat eenvoudig: “Alles wat op aarde leefde kwam om: vogels, vee, wilde dieren, en ook alle mensen.” Er staat ook niets over hoe de dagen van de bewoners van de ark eruit zagen. Maar we kunnen ons wel voorstellen dat zij veel werk te doen hadden: het voederen van de dieren en het schoonhouden van hun verblijven. De Bijbel is geen boek voor mensen die op sensatie uit zijn, of alleen maar nieuwsgierig zijn. God wil dat wij weten Wie Hij is, en wat Hij doet om zijn mooie plan met de aarde en de mensen uit te voeren. Hij liet dat vertellen door profeten, die het ook moesten opschrijven voor mensen die later zouden leven. Een volgende keer zullen we daar nog wel verder naar kijken.

Wat er over de zondvloed in de Bijbel staat is eigenlijk heel 'kort en zakelijk'. We lezen over de leeftijd van Noach op de kalenderdag dat het begon te regenen: "In het zeshonderdste jaar van Noachs leven, op de zeventiende dag van de tweede maand." Over het aantal dagen dat het stortregende: "Veertig dagen en veertig nachten lang." Over hoe hoog het water stond: "zelfs de hoogste bergen kwamen onder te staan. Tot vijftien el (7 á 8 meter) daarboven kwam het water." Over het aantal dagen dat de aarde helemaal onder water bleef staan: "Honderdvijftig dagen lang." Over het einde van de waterstromen: "De bronnen van de oervloed en de sluzen van de hemel werden gesloten, zodat het ophield met regenen."

Jezus en de apostelen geloofden dat er een zondvloed is geweest

In ons wetenschappelijke tijdperk – waarin alles bewezen moet worden en bijna niemand meer gelooft in God; en al helemaal niet dat Hij ingrijpt in de loop van de dingen – gelooft natuurlijk bijna niemand meer in de zondvloed en de redding van een paar mensen en dieren in een ark. Maar wie gelooft dat God bestaat en de aarde en alle leven heeft gemaakt, kan zich er niet van afmaken met te zeggen dat dit verhaal wel erg fantastisch is. Je kunt niet zelf kiezen wat in de Bijbel waar of niet waar is. De Heer Jezus deed dat in ieder geval niet. Hij geloofde wat de Bijbel zei over een ander wonderlijk verhaal: dat van Jona in de grote vis. Hij geloofde ook dat er een zondvloed is geweest, en vond daarin een les voor de tijd dat God weer zal ingrijpen in de loop van de dingen; en dan voor altijd. Jezus zei: "En zoals het eraan toeging in de dagen van Noach, zo zal het ook zijn in de dagen van de Mensenzoon (zo noemde Jezus Zich): ze aten, ze dronken, ze huwden, ze werden uitgehuwelijkt, tot aan de dag waarop Noach de ark binnenging en de vloed kwam die iedereen verzwoeg." Anders gezegd: als Jezus naar de aarde terugkomt met grote macht en heerlijkheid om de Wereldkoning te worden, zullen de ongelovige en slechte mensen net zo plotseling omkomen als de mensen in Noachs tijd.

De apostel Petrus vergelijkt in één van zijn brieven de toestand op aarde in de tijd van Noach met die van Jezus' terugkeer naar de aarde. Hij begint met te zeggen dat de mensen spotten dat het nu al zo lang duurt, dat Jezus heus niet meer komt: "Waar blijft Hij nu? Hij had toch beloofd te komen?" Maar zeiden de mensen in Noachs tijd niet hetzelfde? En wat gebeurde er met hen? Daarom schrijft Petrus dat de meeste mensen gewoon niet willen weten dat de menselijke samenleving een keer door water is weggevaagd. Maar ze moeten wel weten dat het nog een keer zal gebeuren, maar dan door vuur .... Maar gelukkig is er een manier om daaraan te ontkomen. Want allen die echt in Jezus geloven en Hem volgen, zullen door Hem gered worden – net zoals Noach en zijn gezin werden gered door in de ark te gaan (wat natuurlijk ook het bewijs is van een sterk geloof). Over de manier waarop je in deze 'ark' gaat schrijft Petrus: "In de ark werden maar een paar mensen, acht in totaal, van de watervloed gered, en dat water is een voorafbeelding van het water van de

doop, waardoor jullie nu worden gered”. In geloof ondergedompeld worden in water is dus voor volgelingen van Jezus ‘de ark’ waardoor zij behouden worden. Wie die ‘ark’ niet ingaat, kan dus niet worden behouden, net zoals de mensen in de tijd van Noach. Reden dus om er goed over na te denken of je het woord van God gelooft en door Hem gered wilt worden.

Veel mensen die wel geloven dat wat in de Bijbel staat waar moet zijn, proberen echter toch het verhaal aannemelijker te maken door eigen verklaringen toe te voegen. Velen vragen zich af of het water over de hele aarde kwam, en of het wel kan dat het zelfs boven het Himalaya gebergte uitkwam. Maar ook dit is een vorm van ongeloof, die zij zelf vanuit onwetendheid veroorzaken. Want weten wij hoe de aarde eruit zag in de tijd van Noach? In het scheppingsverhaal wordt verteld dat de aarde in het begin ook bedekt was door water. Bij de voorbereidingen om leven te doen ontstaan, zei God iets opvallends: “‘Er moet midden in het water een gewelf komen dat de watermassa’s van elkaar scheidt.’ En God scheidde het water onder het gewelf van het water erboven.” Vervolgens liet God droog land ontstaan, door het water onder dat ‘gewelf’ naar één plaats te laten stromen. Dat samengestroomde water noemde God ‘zee’ en het droge land ‘aarde’. Er staat niet hoe groot dat droge was; of het één stuk was of uit meerdere stukken bestond; hoe de verdeling land water was; hoe hoog de bergen waren. De wetenschap goochelt met enorme tijdsperiodes van (honderden) miljoenen jaren, zodat binnen de opgetekende menselijke geschiedenis de aarde nauwelijks veranderd kan zijn. Maar is dat zo?

Laten we nog even teruggaan naar de zondvloed zelf. Velen zullen misschien zeggen dat regen ontstaat door verdamping en condensatie, zodat het weer als water naar beneden komt. Uiteraard valt dat niet te ontkennen; maar de zondvloed was zo enorm groot, dat er meer water kwam dan er (zichtbaar) op aarde was. Anders zou niet het gehele land met de bergen onder water zijn komen te staan. Waar kwam al dat water vandaan? In het scheppingsverhaal hebben we net gezien, dat er veel water – in welke vorm dan ook – ‘boven de aarde’ was. In het verhaal van de zondvloed wordt het volgende gezegd over al dat water dat samen die grote vloed vormde: “braken alle bronnen van de machtige overvloed (een andere Bijbelvertaling zegt: de kolken van de grote waterdiepte) open en werden de sluizen van de hemel opengezet.” Dus in ieder geval kwam er water van boven. De hoeveelheid water die naar beneden komt kan inderdaad heel groot zijn. Op 24 juli 2014 viel er bij Arnhem 76 mm in één uur! Als je dat omrekent naar 40 hele dagen, kom je op 73 meter water! Maar mogelijk kwam er ook water uit de aarde zelf.

Al het droge land kwam helemaal onder water te staan

Hoe dan ook: in ieder geval het gehele droge land werd bedekt door water; zoveel is wel duidelijk uit wat er in het verhaal over de zondvloed staat. Bij de aankondiging ervan zegt God: “dan zal Ik alles wat er bestaat van de aardbodem wegvagen, alles wat Ik heb gemaakt”. Als de vloed is gekomen, wordt die

“Een watermassa die de aarde overspoelde” genoemd. En over de gevolgen ervan: “Alles wat op het land leefde en ademde vond de dood ... Alleen Noach bleef over, met alles wat bij hem in de ark was.” Het kan daarom, uit wat hier wordt verteld, alleen maar zo zijn dat wat God aarde had genoemd (het droge land), werd (weer) helemaal overspoeld door water en alles werd gedood dat leefde door middel van ademhaling. In zekere zin keerde de aarde dus naar de begintoestand terug: woest en ledig. Met één groot verschil: al het leven dat God had gemaakt bleef bewaard in een ark, om later de drooggevallen aarde weer te gaan bewonen. Maar het uiterlijk van die aarde moet door de druk van al die watermassa's helemaal veranderd zijn. En al dat water moest ergens naartoe, om weer nieuw droog land te laten ontstaan.

De bewoners van de ark

Maar laten we weer teruggaan naar de ark met zijn bewoners. Toen het begon te regenen, lag de grote en zware ark muurvast op het land. Maar omdat het maar bleef regenen begon het water te stijgen “en de ark werd opgetild, zodat hij van de aarde loskwam. Het water op aarde nam steeds maar toe, hoger en hoger steeg het, en de ark dreef op het water.” Nadat het had opgehouden te regenen, bleef de ark nog lange tijd rondobberren, totdat de bewoners een plotselinge schok voelden: de ark was ergens op vastgelopen, naar later bleek “op het Araratgebergte”. Het water was dus aan het zakken: “Toen dacht God weer aan Noach en aan alle wilde dieren en het vee bij hem in de ark. Op zijn (Gods) bevel begon er een wind over de aarde te waaien, waardoor het water afnam ... Geleidelijk vloeide het water weg van de aarde”; “Het water zakte voortdurend verder, en op de eerste dag van de tiende maand werden de top-pen van de bergen zichtbaar”. Kon Noach dat zien? Had hij het raam openge-

daan? In ieder geval vertelt de Bijbel dat hij 40 dagen nadat de bergen weer te zien waren het raam open deed om een raaf naar buiten te laten. Die “bleef heen en weer vliegen totdat de aarde droog was”. Daarna liet hij een duif los, maar die kon nergens op aarde iets vinden om op te gaan zitten of van te eten, en zij “kwam bij hem terug in de ark, want overal op aarde was nog water.” Na zeven dagen probeerde Noach het nog eens, en toen kwam zij terug met een olijftakje. Er was nieuw leven! Hij wachtte nog eens zeven dagen en liet de duif weer los. Nu kwam zij niet meer terug. Op de eerste dag van

de eerste maand – tien en een halve maand nadat zij de ark waren ingegaan – maakte Noach een gat in het dak om rond te kijken. De aarde was droogge-vallen, maar was wel een enorme modderpoel. Bijna twee maanden later was de aarde zover droog dat alle bewoners uit de ark konden gaan. J.K.D.